

Sygn. akt VIII GC 51/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Kądziołka

Protokolant: Emilia Marchewka

po rozpoznaniu w dniu 23 grudnia 2013 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa A. W.

przeciwko W. C. (1)

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego W. C. (1) na rzecz powoda A. W. kwotę 171.425,01 zł (sto siedemdziesiąt jeden tysięcy czterysta dwadzieścia pięć złotych jeden grosz) z ustawowymi odsetkami liczonymi w stosunku rocznym od dnia 29 grudnia 2010 roku do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. pozostawia szczegółowe wyliczenie kosztów procesu referendarzowi sądowemu (w tym kosztów pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z urzędu) przy założeniu, że powód jest stroną wygrywającą proces w 95%.

Sygn. akt VIII GC 51/11

UZASADNIENIE

W pozwie złożonym w dniu 29 grudnia 2010 roku A. W. wniósł o zasądzenie od W. C. (1) kwoty 180.598,50 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wytoczenia powództwa oraz o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że w ramach współpracy gospodarczej pozwany zakupił od powoda węgiel. Za dostarczony pozwanemu towar powód wystawił 19 faktur VAT z odroczonym terminem płatności. Po otrzymaniu towaru pozwany nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń ani reklamacji ilościowych, nie kwestionował też faktu otrzymania towaru i prawidłowości wystawiania faktur VAT, mimo tego nie dokonał „w pełni” zapłaty za sprzedany węgiel. Pozwany na poczet pierwszej faktury pozwany uiścił 10.000 zł, pozostała kwota nie została zapłacona.

W pozwie wskazano, że dochodzona kwota obejmuje należność główną wraz z odsetkami ustawowymi skapitalizowanymi na dzień poprzedzający wytoczenie powództwa.

Postanowieniem z dnia 17 stycznia 2011 roku referendarz sądowy w Sądzie Okręgowym w Szczecinie sprawdził wartość przedmiotu sporu oznaczoną przez stronę powodową w pozwie na kwotę 180.599 zł i ustalił wartość przedmiotu sporu na kwotę 174.205 zł.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 1 lutego 2011 roku w sprawie VIII GNc 393/10 referendarz sądowy w Sądzie Okręgowym w Szczecinie nakazał pozwanemu zapłacić dochodzoną pozwem kwotę wraz kosztami procesu w wysokości 5.795 zł.

Pozwany W. C. (1) zaskarżył nakaz w całości domagając się oddalenia powództwa oraz zasądzenia kosztów procesu. Pozwany przyznał, że kupował u powoda węgiel, jednak zanegował ilość i wartość towaru wskazane w pozwie, w szczególności zakwestionował trzy dostawy węgla, co do których podniósł, że brak co do nich wiarygodnego dowodu dostawy. Pozwany zakwestionował również jakość dostarczanego węgla oraz powołał się na fakt, że zgłaszane były reklamacje z zarzutem jakości dostarczanego węgla.

Zarządzeniem z dnia 19 listopada 2013 roku Przewodniczący zobowiązał powoda do złożenia pisma procesowego zawierającego dokładny opis żądania – w szczególności przez wskazanie od jakich kwot i za jakie okresy – z podaniem daty początkowej i końcowej – powód dochodzi skapitalizowanych odsetek ustawowych, doliczonych do należności głównej (z uzasadnienia pozwu wynika bowiem, że żądana kwota 180.598,50 zł stanowi sumę należności z 19 załączonych do pozwu faktur, z których pierwsza została pomniejszona o 10.000 zł, w pozwie nie podano jednak jak wyliczono dochodzone odsetki).

W piśmie z dnia 9 grudnia 2013 roku powód wyjaśnił, że na dochodzoną pozwem kwotę składają się następujące należności wraz z odsetkami:

1. faktura VAT nr (...) kwota 7.414,77 zł - kwota odsetek liczona od dnia 28 czerwca 2010 r. do dnia 20 grudnia 2010 r. - 464,79 zł
2. faktura VAT nr (...) kwota 8.676,64 zł - kwota odsetek liczona od dnia 23 lipca 2010 r. do dnia 20 grudnia 2010 r. - 466,64 zł;
3. faktura VAT nr (...) kwota 8.710,80 zł - kwota odsetek liczona od dnia 23 lipca 2010 r. do dnia 20 grudnia 2010 r.: 468,47 zł;
4. faktura VAT nr (...) kwota 8.662,98 zł - kwota odsetek liczona od dnia 30 lipca 2010 r. do dnia 20 grudnia 2010 r. - 444,30 zł; '
5. faktura VAT nr (...) kwota 9.014,82 zł - kwota odsetek liczona od dnia 12 sierpnia 2010 r. do dnia 20 grudnia 2010 r. - 406,11 zł;
6. faktura VAT nr (...) kwota 8.772,29 zł - kwota odsetek liczona od dnia 16 sierpnia 2010 r. do dnia 20 grudnia 2010 r. - 396,80 zł;
7. faktura VAT nr (...) kwota 8.724,46 zł - kwota odsetek liczona od dnia 19 sierpnia 2010 r. do dnia 20 grudnia 2010 r. - 385,31 zł;
8. faktura VAT nr (...) kwota 8.697,14 zł - kwota odsetek liczona od dnia 23 sierpnia 2010 r. do dnia 20 grudnia 2010 r. - 374,81 zł;
9. faktura VAT nr (...) kwota 8.717,63 zł - kwota odsetek liczona od dnia 27 sierpnia 2010 r. do dnia 20 grudnia 2010 r. - 360,17 zł;
10. faktura VAT nr (...) kwota 8.697,14 zł - kwota odsetek liczona od dnia 6 września 2010 r. do dnia 20 grudnia 2010 r. - 331,44 zł;
11. faktura VAT nr (...) kwota 8.717,63 zł - kwota odsetek liczona od dnia 9 września 2010 r. do dnia 20 grudnia 2010 r. - 319,81 zł;

12. faktura VAT nr (...) kwota 8.710,80 zł - kwota odsetek liczona od dnia 17 września 2010 r. do dnia 20 grudnia 2010 r. - 294,74 zł;
13. faktura VAT nr (...) kwota 8.710,80 zł - kwota odsetek liczona od dnia 20 września 2010 r. do dnia 20 grudnia 2010 r. - 285,43 zł;
14. faktura VAT nr (...) kwota 8.697,14 zł - kwota odsetek liczona od dnia 27 września 2010 r. do dnia 20 grudnia 2010 r. - 263,30 zł;
15. faktura VAT nr (...) kwota 8.656,14 zł - kwota odsetek liczona od dnia 1 października 2010 r. do dnia 20 grudnia 2010 r. - 249,72 zł; ,
16. faktura VAT nr (...) kwota 8.690,30 zł - kwota odsetek liczona od dnia 3 października 200 r. do dnia 20 grudnia 2010 r. - 244,52 zł;
17. faktura VAT nr (...) kwota 8.724,46 zł - kwota odsetek liczona od dnia 14 października 2010 r. do dnia 20 grudnia 2010 r. - 211,30 zł;
18. faktura VAT nr (...) kwota 8.840,61 zł - kwota odsetek liczona od dnia 28 października 2010 r. do dnia 20 grudnia 2010 r. - 170,03 zł;
19. faktura VAT nr (...) kwota 9.311,04 zł - kwota odsetek liczona od dnia 7 listopada 2010 r. do dnia 20 grudnia 2010 r. - 211,30 zł;
20. nota odsetkowa nr (...) wystawiona na kwotę 9.368,03 zł.

Na rozprawie w dniu 23 grudnia 2013 roku pełnomocnik powoda wyjaśnił natomiast, że przedmiotem żądania pozwu jest kwota z 19 faktur oraz odsetki od tych faktur wskazane w piśmie procesowym z dnia 9 grudnia 2013 roku. Żądaniem pozwu nie jest natomiast objęta nota odsetkowa nr (...) na kwotę 9.311,04 zł, która jedynie omyłkowo została doliczona do żądania i wymieniona w piśmie procesowym z dnia 9 grudnia 2013 roku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. W. prowadzi działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo (...) w S., między innymi w zakresie sprzedaży wyrobów stalowych oraz węgla.

Od 2005 roku A. W. zatrudnia na stanowisku specjalisty do spraw handlowych A. K. (1).

Od 2007 roku jako handlowiec zatrudniona jest M. H..

fakty niesporne sporne, nadto:

zeznania A. K. (1) – karta 122-123 oraz rozprawa z 05.11.2013, 00:08:10 – 00:10:37

zeznania M. H. – karta 123-123 v oraz rozprawa z 05.11.2013, 00:13:16 – 00:18:16

przesłuchanie powoda A. W.– karta 328 verte , rozprawa z 05.11.2013, 00:19:58 – 00:27:50

W. C. (1) prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...) w M. ((...)).

fakt niesporny

W ramach prowadzonej działalności gospodarczej W. C. (1) nabywał od A. W. towar w postaci węgla brunatnego.

Współpraca była realizowana od 2009 roku. Dostawy węgla od A. W. odbywały się w sposób ciągły, w ilości od 100 do 150 ton miesięcznie. Poszczególne zamówienia W. C. (1) składał telefonicznie bezpośrednio A. W. bądź w dziale handlowym prowadzonej przez niego firmy.

Następnie pracownicy A. W. składali zamówienia na taką samą ilość towaru w spółce prawa czeskiego - M. z siedzibą w C., w której A. W. jest udziałowcem. Węgiel objęty zamówieniem dostarczany był na koszt A. W. ze spółki (...) bezpośrednio do klienta, tj. do W. C. (1).

A. W. zlecał przewóz węgla z (...) kopalni do K. W. C. (2), prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo (...). Przewóz wykonywali pracownicy zatrudnieni przez W. C. (2).

dowód: zeznania W. C. (2) – karta 166-166 verte

zeznania A. K. (1) – karta 122-123 oraz rozprawa z 05.11.2013,

00:08:10 – 00:10:37

zeznania M. H. – karta 123-123 v oraz rozprawa z 05.11.2013,

00:13:16 – 00:18:16

Każdy przewóz dokumentowany był przez wystawienie listu CMR.

W listach tych jako miejsce rozładunku wskazywano miejscowość K.. Każdy list w rubryce „24” - przeznaczonej dla potwierdzenia odbioru przesyłki - był podpisywany przez osobę odbierającą węgiel.

Węgiel najczęściej odbierał osobiście W. C. (1), niekiedy w jego imieniu robiły to inne osoby : syn W. J. C. oraz pracownicy (wśród nich księgowa A. K. (2), H. K., S. S. (1)).

W większości przypadków wraz z podpisem osoba odbierająca węgiel zamieszczała w rubryce „24” pieczętkę, zdarzały się jednak odbiory potwierdzone samym podpisem. Dotyczyło to sytuacji, w których osoba potwierdzająca odbiór w danym momencie nie dysponowała pieczętką.

Przed południem odbiór potwierdzano pieczętką o treści: (...) Rolnicza Zakład Produkcyjno-Handlowy (...), po południu pieczętka ta była dla pracowników niedostępna – przechowywała ją księgowa. Pracownicy używali wówczas pieczętki o treści: Gospodarstwo Rolne (...).

dowód: oryginalne kopie listów CMR – karta 61-76

zeznania W. C. (2) – karta 166-166 verte

zeznania J. C. – karta 290-292

przesłuchanie pozwanego W. C. (1) – karta 252-253

Spółka (...) wystawiała na rzecz A. W. fakturę (przez pracowników A. W. nazywaną „fakturą zakupową”), która z kolei stanowiła podstawę do wystawienia faktury przez A. W. na rzecz W. C. (1). Wraz z „fakturami zakupowymi” spółka (...) przekazywała pracownikom A. W. kwity wagowe oraz listy przewozowe CMR. Dokumenty te były podstawą do wystawienia faktur obciążających W. C. (1).

A. K. (1) – specjalista do spraw handlowych zatrudniona przez A. W. – wystawiła na rzecz W. C. (1) tytułem sprzedaży węgla brunatnego między innymi następujące faktury VAT :

1. faktura VAT nr (...) na kwotę 17.414,77 zł, z terminem płatności wyznaczonym na dzień 27 czerwca 2010 r.

2. faktura VAT nr (...) kwota 8.676,64 zł z terminem płatności wyznaczonym na dzień 22 lipca 2010 r.
3. faktura VAT nr (...) kwota 8.710,80 zł z terminem płatności wyznaczonym na dzień 22 lipca 2010 r.
4. faktura VAT nr (...) kwota 8.662,98 zł z terminem płatności wyznaczonym na dzień 29 lipca 2010 r.
5. faktura VAT nr (...) kwota 9.014,82 zł z terminem płatności wyznaczonym na dzień 11 sierpnia 2010 r.
6. faktura VAT nr (...) kwota 8.772,29 zł z terminem płatności wyznaczonym na dzień 15 sierpnia 2010 r.
7. faktura VAT nr (...) kwota 8.724,46 zł z terminem płatności wyznaczonym na dzień 18 sierpnia 2010 r.
8. faktura VAT nr (...) kwota 8.697,14 zł z terminem płatności wyznaczonym na dzień 21 sierpnia 2010 r.
9. faktura VAT nr (...) kwota 8.717,63 zł z terminem płatności wyznaczonym na dzień 26 sierpnia 2010 r.
10. faktura VAT nr (...) kwota 8.697,14 zł z terminem płatności wyznaczonym na dzień 4 września 2010 r.
11. faktura VAT nr (...) kwota 8.717,63 zł z terminem płatności wyznaczonym na dzień 8 września 2010 r.
12. faktura VAT nr (...) kwota 8.710,80 zł z terminem płatności wyznaczonym na dzień 16 września 2010 r.
13. faktura VAT nr (...) kwota 8.710,80 zł z terminem płatności wyznaczonym na dzień 19 września 2010 r.
14. faktura VAT nr (...) kwota 8.697,14 zł z terminem płatności wyznaczonym na dzień 26 września 2010 r.
15. faktura VAT nr (...) kwota 8.656,14 zł z terminem płatności wyznaczonym na dzień 30 września 2010 r.
16. faktura VAT nr (...) kwota 8.690,30 zł z terminem płatności wyznaczonym na dzień 2 października 2010 r.
17. faktura VAT nr (...) kwota 8.724,46 zł z terminem płatności wyznaczonym na dzień 13 października 2010 r.
18. faktura VAT nr (...) kwota 8.840,61 zł z terminem płatności wyznaczonym na dzień 27 października 2010 r.
19. faktura VAT nr (...) kwota 9.311,04 zł z terminem płatności wyznaczonym na dzień 6 listopada 2010 r.

Wszystkie faktury – z wyjątkiem faktury VAT nr (...) – zostały podpisane przez osoby reprezentujące W. C. (1) : przez księżową A. K. (2) lub inne osoby posługujące się pieczętką przedsiębiorstwa (...).

dowód: zeznania A. K. (1) – karta 122-123 oraz rozprawa z 05.11.2013,

00:08:10 – 00:10:37

zeznania M. H. – karta 123-123 v oraz rozprawa z 05.11.2013,

00:13:16 – 00:18:16

faktura VAT nr (...) - karta 10; list CMR nr (...) - karta 11; list CMR nr (...) - karta 12;

faktura VAT nr (...) - karta 13; list CMR z dnia 22.06.2010 - karta 14, 62;

faktura VAT nr (...) - karta 15; list CMR nr (...) - karta 16;

faktura VAT nr (...) - karta 17; list CMR z dnia 29.06.2010 - karta 18, 61;

faktura VAT nr (...) - karta 19; list CMR z dnia 09.07.2010 - karta 20, 63;

faktura VAT nr (...) - karta 21; list CMR z dnia 14.07.2010 - karta 22, 64;
faktura VAT nr (...) - karta 23; list CMR z dnia 19.07.2010 - karta 24, 65;
faktura VAT nr (...) - karta 25; list CMR - karta 26, 66;
faktura VAT nr (...) - karta 27; list CMR z dnia 27.07.2010 r. - karta 28, 68;
faktura VAT nr (...) - karta 29; list CMR z dnia 02.08.2010 r. - karta 30, 69;
faktura VAT nr (...) - karta 31; list CMR z dnia 10.08.2010 r. - karta 32, 67;
faktura VAT nr (...) - karta 33; list CMR z dnia 16.08.2010 r. - karta 34, 70;
faktura VAT nr (...) - karta 35; list CMR z dnia 18.08.2010 r. - karta 36, 71;
faktura VAT nr (...) - karta 37; list CMR z dnia 26.08.2010 r. - karta 38, 72;
faktura VAT nr (...) - karta 39; list CMR z dnia 31.08.2010 r. - karta 40, 74;
faktura VAT nr (...) - karta 41; list CMR z dnia 01.09.2010 r. - karta 42, 73;
faktura VAT nr (...) - karta 43; list CMR z dnia 13.09.2010 r. - karta 44, 75;
faktura VAT nr (...) - karta 45; list CMR z dnia 27.09.2010 r. - karta 46, 76;
faktura VAT nr (...) - karta 47; list CMR nr (...) - karta 48

Na poczet należności z faktury VAT nr (...), wystawionej na kwotę 17.414,77 zł, W. C. (1) zapłacił kwotę 10.000 zł.

Należności z pozostałych faktur nie uregulował.

fakty niesporne

W piśmie z dnia 22 listopada 2010 roku A. W. wezwał W. C. (1) do zapłaty kwoty 174.204,77 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wymagalności do dnia zapłaty, wynikającej z nieterminowego regulowania przez W. C. (1) obciążających go należności.

W piśmie wyjaśniono, że wskazana kwota zaległości wynika z braku zapłaty za następujące faktury VAT: nr (...) na kwotę 7.414,77 zł, nr (...) kwota 8.676,64 zł, nr (...) na kwota 8.710,80 zł, nr (...) na kwotę 8.662,98 zł, nr (...) na kwotę 9.014,82 zł, nr (...) na kwotę 8.772,29 zł, nr (...) na kwotę 8.724,46 zł, nr (...) na kwotę 8.697,14 zł, nr (...) na kwotę 8.717,63 zł, nr (...) na kwotę 8.697,14 zł, nr FV/0016/08/2010 na kwotę 8.717,63 zł, nr (...) na kwotę 8.710,80 zł, nr (...) na kwotę 8.710,80 zł, nr (...) na kwotę 8.697,14 zł, nr (...) na kwotę 8.656,14 zł, nr (...) na kwotę 8.690,30 zł, nr (...) na kwotę 8.724,46 zł, nr (...) na kwotę 8.840,61 zł, nr (...) na kwotę 9.311,04 zł.

Ponadto w objętej żądaniem kwocie zawarta została należność z noty odsetkowej nr (...) wystawionej na kwotę 9.368,03 zł.

Pismo zostało wysłane do W. C. (1) pocztą.

dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 22 listopada 2010 roku - karta 49 – 51

wyciąg z książki nadawczej - karta 52

W dniu 12 grudnia 2010 roku A. K. (1) sporządziła wydruk oznaczony jako „Lista należności według terminów płatności” należnych od kontrahenta oznaczonego jako (...) Rolnicza Zakład Produkcyjno-Handlowy (...), według stanu na dzień 7 grudnia 2010 roku.

W wydruku ujęto 19 faktur VAT oraz notę odsetkową nr (...)

dowód: lista należności według stanu na dzień 7 grudnia 2010 roku -karta 53 – 54

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest częściowo uzasadnione.

Powód wywodzi roszczenie z art. 535 k.c. i domaga się zapłaty ceny za sprzedany pozwanemu towar. Odsetek za opóźnienie powód domaga się na podstawie art. 481 § 1 k.c. i art. 482 § 1 k.c.

Zgodnie z art. 535 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Z pozwu oraz z opisanego na wstępie pisma procesowego powoda z dnia 9 grudnia 2013 roku wynika, że żądaniem pozwu objęta jest należność z 19 faktur VAT oraz skapitalizowane odsetki żądane za okresy wymienione w piśmie procesowym z dnia 9 grudnia 2013 roku.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany przyznał, że kupował od powoda węgiel, jednak nie w takich ilościach i nie na takie wartości, jak dochodzone pozwem. W szczególności pozwany zakwestionował 3 dostawy węgla, które powód udowodniał załączonymi do pozwu następującymi listami CMR :

- CMR nr (...) z dnia 28 maja 2010 roku,

- CMR z dnia 27 lipca 2010 roku,

- CMR z dnia 18 sierpnia 2010 roku.

Pozwany wskazał, że na dokumentach tych brak pieczęci oraz znajduje się na nich nieczytelny podpis osoby potwierdzającej odbiór towaru. Ponadto podniósł, że zdarzały się sytuacje, kiedy dostawy realizowane były do innych podmiotów, fakturę zaś powód omyłkowo wystawiał na pozwanego.

Pozwany zakwestionował również jakość dostarczanego węgla oraz powołał się na fakt, że zgłaszane były reklamacje z zarzutem jakości dostarczanego węgla.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie potwierdza zarzutów pozwanego podniesionych w sprzeciwie.

Przeprowadzone dowody z dokumentów (w tym oryginalne - tj. sporządzone z oryginału w technice samokopiującej - kopie listów CMR, jakie powód złożył w toku sprawy), z zeznań świadków oraz stron potwierdzają, że pozwany zamówił i odebrał towar objęty załączonymi do pozwu fakturami VAT.

Zeznania pozwanego oraz jego syna J. C. wyjaśniły, dlaczego osoby odbierające węgiel posługiwały się dwoma rodzajami pieczętek. Z zeznań tych wynika, że bez względu na to, jaką pieczętkę zastosowała osoba składająca podpis, towar trafiał do przedsiębiorstwa pozwanego. Pozwany oraz jego syn potwierdzili również, że odbiorów dokonywały różne osoby, w tym pracownicy, syn pozwanego i sam pozwany. Podpisy osób kwitujących odbiór rzeczywiście są (jak podnosi pozwany) w wielu wypadkach nieczytelne, nie oznacza to jednak, że powód nie udowodnił faktu dostawy towarów. Fakt dostawy potwierdzili świadkowie, w tym A. K. (1), M. H., W. C. (2). Ponadto złożenie nieczytelnego podpisu na listach CMR przez osobę dysponującą jedną z dwóch pieczętek pozwanego stwarza domniemanie, że podpis został złożony przez osobę upoważnioną przez pozwanego, a towar trafiał do przedsiębiorstwa pozwanego. Sam pozwany w sprzeciwie nie kwestionował tych dostaw, które potwierdzone zostały podpisami i jednocześnie

pieczętkami pozwanego. Tym samym wszystkie listy CMR opatrzone pieczętkami pozwanego jako odbiorcy dowodzą faktu dokonania dostawy na rzecz pozwanego.

Do pozwu załączono tylko trzy listy CMR, na których nie było pieczętek. Pozostałe listy CMR zostały opatrzone pieczętkami i podpisami. Z uwagi na to, że niektóre kserokopie listów CMR załączone do pozwu były mało czytelne powód na wezwanie Przewodniczącego złożył oryginalne kopie, które znajdują się w aktach na kartach 61-76. Analiza kserokopii załączonych do pozwu oraz dokumentów na kartach 61-76 wskazuje, że z wyjątkiem trzech listów CMR każdy list opatrzony został zarówno pieczętką, jak i podpisem odbiorcy.

Pieczętek nie ma na trzech listach CMR, przy czym są te same dokumenty, które pozwany zakwestionował w sprzeciwie:

- list CMR nr (...) z dnia 28 maja 2010 roku (kserokopia karta 12),
- list CMR z dnia 27 lipca 2010 roku (kserokopia karta 28, oryginalna kopia - karta 68),
- list CMR z dnia 18 sierpnia 2010 roku (kserokopia karta 36, oryginalna kopia - karta 71).

Z uwagi na to, że te właśnie dokumenty pozwany kwestionował w sprzeciwie, w czasie przesłuchania okazano pozwanemu znajdujące się w aktach sprawy kserokopie i oryginalne kopie (Sąd wykonujący odezwę dysponował pełnymi aktami sprawy – por. protokół przesłuchania – karta 252-253).

Pozwany potwierdził, że towar, którego dotyczą listy CMR znajdujące się na kartach 11 i 12 faktycznie otrzymał. Wcześniej pozwany zeznał, że osoba która złożyła podpis na kwestionowanym w sprzeciwie liście CMR – karta 12 – to S. S. (1), pracownik pozwanego. Listy CMR znajdujące się na karcie 11 (list podpisany przez osobę legitymującą się pieczętką przedsiębiorstwa pozwanego) oraz na karcie 12 (list podpisany przez S. S. (2)) obejmują odpowiednio towar o wadze netto: 25,380 ton oraz 25,600 ton, za który została wystawiona pierwsza z załączonych do pozwu faktur VAT - faktura nr (...), opłacona przez pozwanego do kwoty 10.000 zł. W świetle opisanych dowodów nie budzi wątpliwości Sądu, że pozwany otrzymał towar objęty fakturą nr (...).

List CMR z dnia 27 lipca 2010 roku (kserokopia karta 28, oryginalna kopia - karta 68) został okazany pozwanemu w czasie przesłuchania, pozwany potwierdził, że podpisał go osobiście. Za towar wymieniony w liście (25,520 ton) wystawiona została faktura nr (...), podpisana przez osobę legitymującą się pieczętką pozwanego.

List CMR z dnia 18 sierpnia 2010 roku (kserokopia karta 36, oryginalna kopia - karta 71) także został okazany pozwanemu w czasie przesłuchania, po okazaniu pozwany stwierdził, że nie potrafi zidentyfikować osoby składającej podpis, ale towar objęty tym listem otrzymał. Za towar wymieniony w liście (25,500 ton) wystawiona została faktura nr (...), podpisana przez osobę legitymującą się pieczętką pozwanego.

Opisane dokumenty w powiązaniu z zeznaniami pozwanego dowodzą więc, że pozwany otrzymał towar objęty fakturami o numerach (...).

Do pozwu załączono jedną fakturę VAT - fakturę nr (...), która nie zawiera podpisu osoby upoważnionej do jej otrzymania (karta 37). Pozwany w sprzeciwie nie podnosił, że towaru z tej faktury nie otrzymał, dla porządku należy jednak wskazać, że mimo braku podpisu odbiorcy na fakturze nie ma wątpliwości co do zasadności jej wystawienia. Faktura została wystawiona w oparciu o list CMR z dnia 26 sierpnia 2010 roku (kserokopia karta 38, oryginalna kopia - karta 72), zarówno list CMR, jak i faktura dotyczą towaru w ilości 25,460 ton, list CMR został przy tym podpisany przez osobę legitymującą się pieczętką pozwanego.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że nieuzasadniony jest podniesiony w sprzeciwie zarzut braku dowodów potwierdzających fakt dokonania zakupu i dostarczenia pozwanemu węgla w ilościach opisanych w fakturach. Przeprowadzone w sprawie dowody wskazują na to, że umowy, w wyniku których wystawiono 19 załączonych do pozwu faktur, faktycznie zostały przez strony zawarte i przez powoda wykonane.

Pozwany nie udowodnił podniesionych w sprzeciwie zarzutów odnoszących się do tego, że powód realizował dostawy do innych podmiotów, a fakturę omyłkowo wystawiał na pozwanego. Jedynie świadek J. C. wskazał, że słyszał od księgowej o omyłkowo wystawionych fakturach, dodał jednak, że kwestie te były z powodem wyjaśniane. Brak jest jakichkolwiek dowodów wskazujących na to, że opisana przez pozwanego sytuacja, związana z omyłkowo wystawionym fakturami, dotyczyła 19 faktur objętych żądaniem rozpoznawanej sprawy.

Pozwany nie uwodnił również, że dostarczany przez powoda towar był wadliwy. Faktu tego nie potwierdził żaden z przesłuchiwanych świadków (w tym także syn pozwanego), jedynie sam pozwany wskazał, że były reklamacje, ale nie pamięta jak były rozpoznane. Tak sformułowany zarzut nie może więc prowadzić do oddalenia powództwa.

W tym stanie rzeczy Sąd uznał powództwo za uzasadnione co do zasady.

Na rzecz powoda zasądzono kwotę 165.147,59 zł jako należność główną z 19 załączonych do pozwu faktur VAT, przy czym z faktury (...) zasądzono kwotę 7.414,77 zł - z uwagi na częściowo dokonaną przez pozwanego zapłatę (w wysokości 10.000 zł).

Powód domagał się również zasądzenia skapitalizowanych odsetek za opóźnienie w zapłacie należności z 19 załączonych do pozwu faktur VAT, przy czym okresy objęte żądaniem w tym zakresie zostały wskazane w piśmie procesowym z dnia 9 grudnia 2013 roku.

Żądanie o zapłatę tych odsetek znajduje podstawę prawną w art. 481 § 1 k.c.. Umowa sprzedaży jest umowa wzajemną. Zgodnie z art. 488 § 1 k.c. świadczenia będące przedmiotem zobowiązań z umów wzajemnych (świadczenia wzajemne) powinny być spełnione jednocześnie, chyba że z umowy, z ustawy albo z orzeczenia sądu lub decyzji innego właściwego organu wynika, iż jedna ze stron obowiązana jest do wcześniejszego świadczenia. Oznacza to, że o ile strony nie umówiły się inaczej, kupujący powinien zapłacić cenę w dniu dostawy towaru.

W rozpoznawanej sprawie powód wskazał w pozwie (a pozwany tego nie negował), że strony umówiły się inaczej – zapłata miała nastąpić z odroczonym terminem płatności, wskazanym w fakturach VAT.

W piśmie procesowym z dnia 9 grudnia 2013 roku powód wskazał okresy, za jakie żąda zasądzenia skapitalizowanych odsetek, które (jak wskazuje analiza terminów płatności z poszczególnych faktur VAT) rozpoczynały się z dniem następnym po upływie terminu płatności, z wyjątkiem żądań z dwóch faktur, od których powód dochodził odsetek od późniejszych dni. Dotyczy to faktur :

- nr (...) – w której termin płatności oznaczono na 21 sierpnia 2010 roku, powód żąda odsetek od 23 sierpnia 2010 roku
- nr (...) – w której termin płatności oznaczono na 4 września 2010 roku, powód żąda odsetek od 6 września 2010 roku

Odsetki powód skapitalizował do dnia 20 grudnia 2010 roku.

Sąd jest związany żądaniem pozwu (art. 327 § 1 k.p.c.), odsetki zasądzono więc za okresy wskazane w piśmie procesowym powoda z dnia 9 grudnia 2013 roku (co do dwóch opisanych wyżej faktur żądanie powoda było o jeden dzień niższe od należnego).

Na rzecz powoda zasądzono z tytułu odsetek kwotę 6.277,42 zł jako sumę następujących - kolejno wyliczonych za okresy wskazane w piśmie procesowym powoda z dnia 9 grudnia 2013 roku - kwot: 464,79; 466,64; 468,47; 444,30; 406,11; 396,80; 385,31; 371,71; 360,17; 328,35; 319,81; 294,74; 285,43; 263,3; 249,72; 244,52; 211,30; 170,03; 145,92.

Wymienione kwoty, składające się na sumę w wysokości 6.277,42 zł, są zgodne z żądanymi przez powoda w piśmie procesowym z 9 grudnia 2013 roku, z wyjątkiem:

- odsetek z faktury (...), z której powód żądał za okres wskazany w piśmie kwoty 374,81 zł, skapitalizowane za ten okres odsetki wynoszą jednak 371,71 zł;

- odsetek z faktury (...), z której powód żądał za okres wskazany w piśmie kwoty 331,44 zł, skapitalizowane za ten okres odsetki wynoszą jednak 328,35 zł;

- odsetek z faktury (...), z której powód żądał za okres wskazany w piśmie kwoty 211,30 zł, skapitalizowane za ten okres odsetki wynoszą jednak 145,92 zł.

Łącznie na rzecz powoda zasądzono kwotę 171.425,01 zł (165.147,59 + 6.277,42) z odsetkami od daty złożenia pozwu, tj. od dnia 29 grudnia 2010 roku. O odsetkach za okres po dniu 29 grudnia 2010 roku orzeczono na podstawie art. 481 § 1 k.c. oraz art. 482 § 1 k.c.

Żądaniem pozwu objęta była kwota 180.598,50 zł, w części poza kwotę 171.425,01 zł powództwo zostało więc oddalone.

Powództwo oddalono co do części odsetek (w zakresie opisanym wyżej) oraz co do kwoty 9.368,03 zł, wynikającej z noty odsetkowej nr (...), odnośnie której pełnomocnik powoda wyjaśnił na rozprawie w dniu 23 grudnia 2013 roku, że została ona omyłkowo doliczona do żądania, żądaniem nie jest jednak objęta.

Stan faktyczny sprawy ustalono w oparciu o powołane przez obie strony dowody z dokumentów prywatnych, z zeznań świadków oraz z przesłuchania stron.

Dokumenty prywatne (faktur VAT oraz listy CMR) nie budziły wątpliwości co do ich wiarygodności. Pozwany nie kwestionował zresztą prawdziwości tych dokumentów, podnosił jedynie, że część z nich została nieczytelnie podpisana.

Wiarygodne okazały się zeznania wszystkich przesłuchanych świadków: J. C., W. C. (2), A. K. (1), M. H., a także zeznania obu stron procesu. W relacjach przesłuchanych osób nie było rozbieżności, przesłuchani świadkowie oraz strony relacjonowali opisywane fakty w sposób pozwalający ustalić poszczególne, kolejno po sobie następujące fakty, istotne dla rozstrzygnięcia. Każdy ze świadków miał wiedzę na temat innych okoliczności, wszystkie zeznania świadków i stron korespondują jednak ze sobą, jak i z zebranymi w sprawie dowodami z dokumentów.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. pozostawiając wyliczenie kosztów procesu referendarzowi sądowemu (w tym kosztów pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z urzędu), przy założeniu, że powód jest stroną wygrywającą proces w 95 %.